

மேக்ரோ—பொருளாதாரக் கொள்கையின் கருவியாக, நிதிக் கொள்கை நவீன அரசாங்கங்களிடையே மிகவும் பிரபலமாக உள்ளது. நிதிக் கொள்கையின் முக்கியத்துவமானது பெரும் மந்தநிலை மற்றும் கெய்ன்ஸின் 'புதிய பொருளாதாரத்தின்' வளர்ச்சியின் காரணமாக இருந்தது.

நிதிக் கொள்கையின் பொருள்:

பொது மொழியில் நிதிக் கொள்கை என்பது மேக்ரோ பொருளாதார மாறிகளை பாதிக்கும் பட்ஜெட் கையாளுதல்கள் — வெளியீடு, வேலைவாய்ப்பு, சேமிப்பு, முதலீடு போன்றவை.

"நிதிக் கொள்கை என்ற சொல், அரசாங்கம் அதன் செலவு மற்றும் வருவாய்த் திட்டங்களைப் பயன்படுத்தி விரும்பத்தக்க விளைவுகளை ஏற்படுத்தவும், தேசிய வருமானம், உற்பத்தி மற்றும் வேலைவாய்ப்பில் விரும்பத்தகாத விளைவுகளைத் தவிர்க்கவும் பயன்படுத்தும் கொள்கையைக் குறிக்கிறது.

நிதி கருவிகள்:

நிதிக் கொள்கையானது 'நிதி கருவிகள்' அல்லது நிதி நெம்புகோல்கள் என்றும் அழைக்கப்படும் நிதிக் கருவிகள் மூலம் செயல்படுத்தப்படுகிறது: அரசாங்கச் செலவு, வரிவிதிப்பு மற்றும் கடன் வாங்குதல் ஆகியவை நிதிக் கருவிகளாகும்.

வரிவிதிப்பு: வரிகள் மக்களிடமிருந்து வருமானத்தை அரசாங்கத்திற்கு மாற்றுகின்றன. வரிகள் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ இருக்கும். வரி அதிகரிப்பு செலவழிக்கக்கூடிய வருமானத்தை குறைக்கிறது. எனவே பணவீக்கத்தை கட்டுப்படுத்த வரியை உயர்த்த வேண்டும். மனச்சோர்வின் போது, வரி குறைக்கப்பட வேண்டும்.

பொதுச் செலவு: பொதுச் செலவினம் ஊழியர்களின் ஊதியம் மற்றும் சம்பளத்தை உயர்த்துகிறது மற்றும் அதன் மூலம் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கான மொத்த தேவையை அதிகரிக்கிறது. எனவே மந்தநிலையை எதிர்த்துப் போராட பொதுச் செலவுகள் உயர்த்தப்பட்டு பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த குறைக்கப்படுகிறது.

பொதுக் கடன்: அரசு கடனை மிதக்க வைத்து கடன் வாங்கும் போது, பொதுமக்களிடம் இருந்து அரசாங்கத்திற்கு நிதி பரிமாற்றம் செய்யப்படுகிறது. வட்டி செலுத்துதல் மற்றும் பொதுக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும் நேரத்தில், நிதிகள் அரசாங்கத்திடமிருந்து பொதுமக்களுக்கு மாற்றப்படும்.

நிதிக் கொள்கையின் நோக்கங்கள்:

பின்வரும் நோக்கங்களை அடைய நிதிக் கொள்கை பயனுள்ளதாக இருக்கும்:

MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – VI – INDIAN ECONOMY

முழு வேலை:

முழு வேலைவாய்ப்பு என்பது வளர்ந்த மற்றும் வளரும் நாடுகளில் உள்ள நிதிக் கொள்கையின் பொதுவான நோக்கமாகும். சமூக மேல்நிலைகளில் பொதுச் செலவுகள் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்க உதவுகின்றன. இந்தியாவில், MGNREGS போன்ற கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு திட்டங்களுக்கான பொதுச் செலவுகள் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

விலை நிலைத்தன்மை:

மொத்த தேவைக்கும் மொத்த விநியோகத்திற்கும் இடையிலான பொருந்தாத தன்மையால் விலை உறுதியற்ற தன்மை ஏற்படுகிறது. பணவீக்கம் என்பது பொருட்களுக்கான அதிகப்படியான தேவை காரணமாகும். உண்மையான உற்பத்தியை விட அதிகமாக அரசாங்க செலவினங்களால் அதிகப்படியான தேவை ஏற்பட்டால், பொதுச் செலவைக் குறைப்பதே மிகவும் பயனுள்ள நடவடிக்கையாகும்.

நிதிக் கொள்கையின் நோக்கங்கள் என்றால், வருமானத்தின் மீதான வரி விதிப்பு சிறந்த நடவடிக்கையாகும்:

1. முழு வேலைவாய்ப்பு
2. விலை நிலைத்தன்மை
3. பொருளாதார வளர்ச்சி
4. சமமான விநியோகம்
5. வெளிப்புற நிலைத்தன்மை
6. மூலதன உருவாக்கம்
7. பிராந்திய சமநிலை

பின்வரும் நோக்கங்களை அடைய நிதிக் கொள்கை பயனுள்ளதாக இருக்கும்:

முழு வேலை:

முழு வேலைவாய்ப்பு என்பது வளர்ந்த மற்றும் வளரும் நாடுகளில் உள்ள நிதிக் கொள்கையின் பொதுவான நோக்கமாகும். சமூக மேல்நிலைகளில் பொதுச் செலவுகள் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்க உதவுகின்றன. இந்தியாவில், MGNREGS போன்ற கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு திட்டங்களுக்கான பொதுச் செலவுகள் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

விலை நிலைத்தன்மை:

மொத்த தேவைக்கும் மொத்த விநியோகத்திற்கும் இடையிலான பொருந்தாத தன்மையால் விலை உறுதியற்ற தன்மை ஏற்படுகிறது. பணவீக்கம் என்பது பொருட்களுக்கான அதிகப்படியான தேவை காரணமாகும். உண்மையான உற்பத்தியை விட அதிகமாக அரசாங்க செலவினங்களால் அதிகப்படியான தேவை ஏற்பட்டால், பொதுச் செலவைக் குறைப்பதே மிகவும் பயனுள்ள நடவடிக்கையாகும். தனியார் செலவினங்களால் அதிகப்படியான தேவை ஏற்பட்டால் வருமானத்திற்கு வரி

விதிப்பது சிறந்த நடவடிக்கையாகும். வரிவிதிப்பு செலவழிக்கக்கூடிய வருமானத்தை குறைக்கிறது மற்றும் மொத்த தேவையையும் குறைக்கிறது.

மனச்சோர்வை எதிர்த்துப் போராட, அரசாங்கம் தனது செலவினங்களை அதிகரிக்க வேண்டும் மற்றும் வரிவிதிப்பைக் குறைக்க வேண்டும்.

பொருளாதார வளர்ச்சி:

பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்க நிதிக் கொள்கை பயன்படுத்தப்படுகிறது. முதலீட்டை ஊக்குவிக்கும் கருவியாக வரி பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். புதிய தொழில்களுக்கான வரி விடுமுறைகள் மற்றும் வரிச்சலுகைகள் முதலீட்டைத் தூண்டுகின்றன. தனியார் முதலீட்டின் இடைவெளியை நிரப்ப பொதுத்துறை முதலீடுகள் அதிகரிக்கப்பட உள்ளன. வரி நடவடிக்கைகள் மூலம் வளங்களைத் திரட்டுவது போதுமானதாக இல்லாதபோது, நிதி வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு உள் மற்றும் வெளி மூலங்களிலிருந்து கடன் வாங்குவதை அரசாங்கம் நாடுகிறது.

சமமான விநியோகம்:

வரிவிதிப்பில் முற்போக்கான விகிதங்கள் பணக்காரர் மற்றும் ஏழைகளுக்கு இடையிலான இடைவெளியைக் குறைக்க உதவுகின்றன. அதேபோன்று இலவசக் கல்வி, பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு மற்றும் மானியங்கள் போன்ற நலத்திட்டங்கள் மூலம் பொதுச் செலவினங்களில் முற்போக்கான விகிதங்கள் ஏழை மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துகின்றன.

பரிமாற்ற நிலைத்தன்மை:

சர்வதேச வர்த்தகத்தில் ஏற்படும் ஏற்ற இறக்கங்கள் மாற்று விகிதத்தில் இயக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. வரிச் சலுகைகள் மற்றும் ஏற்றுமதி சார்ந்த யூனிட்களுக்கு மானியம் ஆகியவை ஏற்றுமதியை அதிகரிக்க உதவுகின்றன. அத்தியாவசியமற்ற பொருட்களின் இறக்குமதி மீதான சுங்க வரிகள் இறக்குமதி பில் குறைக்க உதவும். மூலப்பொருள் மற்றும் இயந்திரங்களின் இறக்குமதி மீதான இறக்குமதி வரியை குறைப்பதன் மூலம், செலவைக் குறைத்து, ஏற்றுமதியை போட்டித்தன்மையுடன் ஆக்குகிறது.

பொது நிதி:

பொது நிதி என்பது அரசாங்கத்தின் நிதி அம்சங்களைப் பற்றிய ஒரு ஆய்வு ஆகும். இது பொது அதிகாரிகளின் வருவாய் மற்றும் செலவினங்கள் மற்றும் ஒன்றை மற்றொன்று சரிசெய்தல் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையது.

பொது வருவாய்:

பொது வருவாய் என்பது வரி மற்றும் வரி அல்லாத பொது வருவாயை உயர்த்தும் முறைகள், வரிவிதிப்பு கொள்கைகள், வரிவிதிப்பு விகிதங்கள், தாக்கம், நிகழ்வுகள்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – VI – INDIAN ECONOMY

மற்றும் வரிகளின் மாற்றம் மற்றும் அவற்றின் விளைவுகள் போன்றவற்றைக் கையாள்கிறது.

பொதுச் செலவு:

இந்த பகுதி அரசு செலவினங்கள், பொதுச் செலவினங்களின் விளைவுகள் மற்றும் பொதுச் செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை ஆய்வு செய்கிறது.

பொதுக்கடன்:

பொதுக் கடன் என்பது உள் மற்றும் வெளி மூலங்களிலிருந்து கடன்களை திரட்டும் முறைகளைக் கையாள்கிறது. பொதுக் கடனின் சுமை, விளைவுகள் மற்றும் மீட்பு ஆகியவை இந்தத் தலைப்பின் கீழ் வருகின்றன.

நிதி நிர்வாகம்:

இந்த பகுதி பொது பட்ஜெட்டின் பல்வேறு அம்சங்களைப் பற்றிய ஆய்வைக் கையாள்கிறது. பட்ஜெட் என்பது அரசாங்கத்தின் வருடாந்திர முதன்மை நிதித் திட்டமாகும். பொது பட்ஜெட் தயாரிப்பதில் பல்வேறு நோக்கங்கள் மற்றும் படிகள், நிறைவேற்றுதல் அல்லது அனுமதித்தல், ஒதுக்கீடு மதிப்பீடு மற்றும் தணிக்கை ஆகியவை நிதி நிர்வாகத்திற்குள் அடங்கும்.

நிதி கொள்கை:

வரிகள், மானியங்கள், பொதுக் கடன் மற்றும் பொதுச் செலவு ஆகியவை நிதிக் கொள்கையின் கருவிகளாகும்.

பொது நிதி மற்றும் தனியார் நிதி பொது நிதி என்பது அரசாங்கத்தின் வருமானம், செலவுகள், கடன் வாங்குதல் மற்றும் நிதி நிர்வாகம் பற்றிய ஆய்வுகளைக் கையாள்கிறது. தனியார் நிதி என்பது தனிநபர் அல்லது தனியார் நிறுவனங்களின் வருமானம், செலவு, கடன் வாங்குதல் மற்றும் நிதி நிர்வாகம் பற்றிய ஆய்வு ஆகும். பொது மற்றும் தனியார் நிதி இரண்டும் அடிப்படையில் ஒரே மாதிரியானவை ஆனால் பல்வேறு செயல்பாட்டு அம்சங்களில் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டவை. பொது மற்றும் தனியார் நிதிகளுக்கு இடையே உள்ள ஒற்றுமைகள் மற்றும் வேறுபாடுகள் கீழே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – VI – INDIAN ECONOMY

ஒற்றுமைகள்:

பகுத்தறிவு:

பொது நிதி மற்றும் தனியார் நிதி இரண்டும் பகுத்தறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. நல்வாழ்வு மற்றும் குறைந்த செலவு காரணி கலவையை அதிகப்படுத்துதல் ஆகிய இரண்டிற்கும் அடிகோலுகிறது.

கடன் வாங்குவதற்கான வரம்பு:

கடன் வாங்குவது தொடர்பாக இருவரும் கட்டுப்பாடுகளை கடைபிடிக்க வேண்டும். அரசாங்கமும் தன் சக்திக்கு மீறி வாழ முடியாது. மாநிலத்தின் பற்றாக்குறை நிதிக்கு வரம்பு உள்ளது.

வளங்களைப் பயன்படுத்துதல்:

தனியார் மற்றும் பொதுத் துறைகள் இரண்டும் தங்கள் வசம் குறைந்த வளங்களைக் கொண்டுள்ளன. எனவே இருவரும் வளங்களை சிறந்த முறையில் பயன்படுத்த முயற்சிக்கின்றனர்.

நிர்வாகம்:

அரசு மற்றும் தனியார் நடவடிக்கைகளின் செயல்திறன் நிர்வாக இயந்திரத்தைப் பொறுத்தது. நிர்வாக இயந்திரம் திறமையற்றதாகவும், ஊழலற்றதாகவும் இருந்தால், அது விரயங்களையும், நஷ்டத்தையும் ஏற்படுத்தும்.

ஒற்றுமைகள்:

1. வருமானம் மற்றும் செலவினச் சரிசெய்தல் தனிநபர்கள் தங்கள் செலவினங்களை வருமானத்திற்கு ஏற்றவாறு அரசாங்கம் வருமானத்தை செலவினத்திற்கு ஏற்ப மாற்றுகிறது. பிரைவேட் ஃபைனான்ஸ் என்பது கிடைக்கும் துணிக்கு ஏற்ப கோட்டைப்பதை உள்ளடக்குகிறது, அதேசமயம் பொது நிதியானது கோட்டின் தேவைக்கு ஏற்ப துணியை தீர்மானிக்கிறது.
2. அரசாங்கத்திடம் கடன் வாங்குவது உள் மற்றும் வெளி மூலங்களிலிருந்து கடன் பெறலாம்; பத்திரங்களை வழங்குவதன் மூலம் மக்களிடம் இருந்து கடன் பெற முடியும். இருப்பினும், ஒரு நபர் தன்னிடமிருந்து கடன் வாங்க முடியாது.
3. நாணயத்தை அச்சிடுவதற்கான உரிமை அரசாங்கம் நாணயத்தை அச்சிடலாம். இது நாணயத்தின் உருவாக்கம், விநியோகம் மற்றும் கண்காணிப்பு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. தனியார் துறை நாணயத்தை உருவாக்க முடியாது.
4. நிகழ்காலம் மற்றும் எதிர்கால முடிவுகள் பொது நிதியானது எதிர்கால திட்டமிடல் மற்றும் நீண்ட கால முடிவுகளை எடுப்பதில் அதிகம் ஈடுபட்டுள்ளது. இந்த முதலீடுகளில் பள்ளிகள், மருத்துவமனைகள் மற்றும் உள்கட்டமைப்பு

UNIT – VI – INDIAN ECONOMY

ஆகியவற்றைக் கட்டியெழுப்பலாம். தனியார் நிதியானது குறுகிய கால நோக்குடன் திட்டங்களில் நிதி முடிவுகளை எடுக்கிறது. பொது நிதி என்பது அரசாங்கத்தின் நிதி அம்சங்களைப் பற்றிய ஒரு ஆய்வு ஆகும். இது பொது அதிகாரிகளின் வருவாய் மற்றும் செலவினங்கள் மற்றும் ஒன்றை மற்றொன்று சரிசெய்தல் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையது.

குறிக்கோள்:

- பொதுத்துறையின் முக்கிய நோக்கம் பொருளாதாரத்தில் சமூக நலன்களை வழங்குவதாகும். தனியார் துறையானது தனிப்பட்ட நன்மையை அதிகப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது, அதாவது லாபம்
- ஒரு தனியார் தனிநபரின் வருமான ஆதாரங்கள் ஒப்பீட்டளவில் குறைவாகவே இருக்கும் அதே சமயம் அரசாங்கத்தின் வருமான ஆதாரங்கள் பரந்த அளவில் இருக்கும். அரசாங்கம் தனது அதிகாரத்தையும் அதிகாரத்தையும் பயன்படுத்தலாம்.

பெரிய மற்றும் வேண்டுமென்றே மாற்றங்களைச் செய்யும் திறன்:

பொது நிதியானது வருமானத்தில் பெரிய முடிவுகளை எடுக்கும் திறன் கொண்டது. எடுத்துக்காட்டாக, இது வருவாயை திறம்பட மற்றும் வேண்டுமென்றே சரிசெய்ய முடியும். ஆனால் தனிநபர்கள் இத்தகைய பாரிய முடிவுகளை எடுக்க முடியாது.

பொதுச் செலவு:

பொதுச் செலவு என்பது ஒரு நாட்டின் மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளூர் அரசாங்கங்களால் செய்யப்படும் அரசு செலவினங்களைக் குறிக்கிறது.

வரையறை:

பொதுச் செலவினங்களை, "மக்களின் கூட்டுச் சமூகத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளூர் அரசாங்கங்கள் போன்ற பொது அதிகாரிகளால் செய்யப்படும் செலவு பொதுச் செலவு எனப்படும்" என வரையறுக்கலாம்.

பொதுச் செலவினங்களின் வகைப்பாடு பின்வருமாறு:**நன்மையின் அடிப்படையில் வகைப்பாடு:**

கோன் மற்றும் பிளென் பொதுச் செலவினங்களை நன்மையின் அடிப்படையில் நான்கு வகைகளாக வகைப்படுத்தியுள்ளனர்:

- முழு சமூகத்திற்கும் பயனளிக்கும் பொதுச் செலவுகள், எ.கா., பொது நிர்வாகம், பாதுகாப்பு, கல்வி, பொது சுகாதாரம், போக்குவரத்துக்கான செலவுகள்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – VI – INDIAN ECONOMY

- பொதுச் செலவுகள் குறிப்பிட்ட நபர்களுக்கு ஒரு சிறப்புப் பலனையும் அதே நேரத்தில் முழு சமூகத்திற்கும் பொதுவான பலனை வழங்குகின்றன, எ.கா. நீதி நிர்வாகம் போன்றவை.
- பொதுச் செலவுகள் நேரடியாகப் பயனடையும் குறிப்பிட்ட நபர்கள் மற்றும் மறைமுகமாக ஒட்டுமொத்த சமுதாயம், எ.கா. சமூகப் பாதுகாப்பு, பொது நலன், ஓய்வூதியம், வேலையின்மை நிவாரணம் போன்றவை.
- சில தனிநபர்களுக்கு சிறப்புப் பலன்களை வழங்கும் பொதுச் செலவுகள், எ.கா., ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலுக்கு வழங்கப்படும் மானியம்.

செயல்பாட்டின் அடிப்படையில் வகைப்பாடு:

ஆடம் ஸ்மித் பின்வரும் முக்கிய குழுக்களில் அரசாங்கத்தின் செயல்பாடுகளின் அடிப்படையில் பொது செலவினங்களை வகைப்படுத்தினார்:

- **பாதுகாப்புச் செயல்பாடுகள்:** இந்தக் குழுவில் குடிமக்களின் பாதுகாப்பிற்காகச் செய்யப்படும் பொதுச் செலவினங்கள், வெளிப்புறப் படையெடுப்பு மற்றும் உள் கோளாறில் இருந்து பாதுகாக்க, எ.கா., பாதுகாப்பு, காவல், நீதிமன்றங்கள் போன்றவை அடங்கும்.
- **வணிகச் செயல்பாடுகள்:** இந்தக் குழுவில் வர்த்தகம் மற்றும் வர்த்தகத்தின் வளர்ச்சிக்காகச் செய்யப்படும் பொதுச் செலவுகள் அடங்கும், எ.கா., போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் தொடர்பு சாதனங்களின் வளர்ச்சி போன்றவை.
- **வளர்ச்சிப் பணிகள்:** இந்தக் குழுவில் உள்கட்டமைப்பு மற்றும் தொழில்துறையின் வளர்ச்சிக்கான காரணங்களுக்காகச் செய்யப்படும் பொதுச் செலவுகள் அடங்கும்.

அரசாங்கச் செலவு நவீன அரசு ஒரு நலன்புரி அரசு. ஒரு நலன்புரி மாநிலத்தில், சமூகம், பொருளாதாரம் மற்றும் அரசியல் போன்ற பல செயல்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். இந்த நடவடிக்கைகளே பொதுச் செலவினங்களை அதிகரிக்கக் காரணமாகும்.

மக்கள் தொகை வளர்ச்சி:

கடந்த 67 ஆண்டுகால திட்டமிடலில், இந்தியாவின் மக்கள்தொகை 1951 இல் 36.1 கோடியிலிருந்து 2011 இல் 121 கோடியாக உயர்ந்துள்ளது. மக்கள்தொகை வளர்ச்சிக்கு சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி, சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு போன்றவற்றில் பாரிய முதலீடு தேவைப்படுகிறது. இளம் மக்கள்தொகைக்கு அதிக செலவினம் தேவைப்படுகிறது. கல்வி மற்றும் இளைஞர் சேவைகளில், வயதான மக்கள் தொகைக்கு முதியோர் ஓய்வூதியம், சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் சுகாதார வசதிகள் போன்ற பரிமாற்றக் கொடுப்பனவுகள் தேவைப்படுகின்றன.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – VI – INDIAN ECONOMY

பாதுகாப்புச் செலவு:

திட்டமிடப்பட்ட காலத்தில் இந்தியாவில் பாதுகாப்புச் செலவினங்களில் மிகப்பெரிய அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. பாதுகாப்பு உபகரணங்களின் நவீனமயமாக்கல் காரணமாக பாதுகாப்பு செலவினம் பெருமளவில் அதிகரித்து வருகிறது. 1990–91ல் அரசின் பாதுகாப்புச் செலவு ₹ 10,874 கோடியாக இருந்தது, 2018–19ல் ₹ 2,95,511 கோடியாக உயர்ந்தது.

அரசு மானியங்கள்:

இந்திய அரசு உணவு, உரங்கள், முன்னுரிமைத் துறைக் கடனுக்கான வட்டி, ஏற்றுமதி, கல்வி, போன்ற பல பொருட்களுக்கு மானியங்களை வழங்கி வருகிறது. பெருமளவிலான மானியங்கள் காரணமாக, பொதுச் செலவு பன்மடங்கு அதிகரித்துள்ளது.

1990–91 ஆம் ஆண்டில் மத்திய அரசின் மானியங்களுக்கான செலவினம் ₹ 9581 கோடியாக இருந்தது, இது 2023–24 ஆம் ஆண்டில் ₹ 3, 50,715.67 கோடியாக கணிசமாக அதிகரித்தது, இது தவிர, கார்ப்பரேட் துறைகளும் ₹ 5 லட்சம் கோடிக்கும் அதிகமான மானியங்களைப் (ஊக்கங்கள்) பெறுகின்றன.

கடன் சேவை:

உள் மற்றும் வெளி ஆதாரங்களில் இருந்து அரசாங்கம் பெருமளவில் கடன் வாங்குகிறது, இதன் விளைவாக, கடன் சேவைக்காக அரசாங்கம் பெரும் தொகையை திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும். மத்திய அரசின் வட்டித் தொகை 2023–2024 இல் ₹ 21,500 கோடியாக அதிகரித்துள்ளது.

வளர்ச்சி திட்டங்கள்:

நீர்ப்பாசனம், இரும்பு மற்றும் எஃகு, கனரக இயந்திரங்கள், மின்சாரம், தொலைத்தொடர்பு, போன்ற பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களை அரசாங்கம் மேற்கொண்டு வருகிறது.

நகரமயமாக்கல்:

நகரமயமாக்கல் அதிகரித்துள்ளது. 1950–51 இல் சுமார் 17% மக்கள் நகர்ப்புற அடிப்படையிலானவர்கள். இப்போது நகர்ப்புற மக்கள் தொகை சுமார் 43% ஆக அதிகரித்துள்ளது. ஒரு மில்லியன் மக்கள்தொகைக்கு மேல் 54 நகரங்கள் உள்ளன. நகரமயமாக்கலின் அதிகரிப்புக்கு சட்டம் ஒழுங்கு, கல்வி மற்றும் குடிமை வசதிகள் ஆகியவற்றில் அதிக செலவு தேவைப்படுகிறது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – VI – INDIAN ECONOMY

தொழில்மயமாக்கல்:

அடிப்படை மற்றும் கனரக தொழில்களை அமைப்பது ஒரு பெரிய மூலதனம் மற்றும் நீண்ட கர்ப்ப காலத்தை உள்ளடக்கியது. திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தில் இத்தகைய தொழில்களை தொடங்குவது அரசதான். வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்கு போக்குவரத்து, தகவல் தொடர்பு, மின்சாரம், எரிபொருள் போன்ற பலமான உட்கட்டமைப்பு தேவை.

மாநில மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கான உதவித்தொகை அதிகரிப்பு:

இயற்கைப் பேரிடர்களைச் சந்திக்க மாநில மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு வழங்கப்படும் மானியத்தில் மிகப்பெரிய அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. பொது நிதி ஆய்வில் பொது வருவாய் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. மக்கள் நலனுக்காக அரசு பல பணிகளை செய்ய வேண்டும். அவை கணிசமான அளவு பொது செலவினங்களை உள்ளடக்கியது, அவை பொது வருவாய் மூலம் மட்டுமே நிதியளிக்கப்படும். உயர்த்தப்படும் பொது வருவாயின் அளவு, பொதுச் செலவினங்களின் தேவை மற்றும் செலுத்தும் மக்களின் திறனைப் பொறுத்தது.

அனைத்து ஆதாரங்கள் மூலம் அரசாங்கத்தின் வருமானம் பொது வருமானம் அல்லது பொது வருவாய் எனப்படும்.

டால்டனின் கூற்றுப்படி, "பொது வருமானம்" என்ற சொல் இரண்டு உணர்வுகளைக் கொண்டுள்ளது – பரந்த மற்றும் குறுகிய. அதன் பரந்த அர்த்தத்தில், எந்தவொரு காலகட்டத்திலும் ஒரு பொது அதிகாரசபை பாதுகாக்கக்கூடிய அனைத்து வருமானங்கள் அல்லது ரசீதுகளை உள்ளடக்கியது. அதன் குறுகிய அர்த்தத்தில், பொதுவாக "வருவாய் ஆதாரங்கள்" என்று அழைக்கப்படும் பொது அதிகாரசபையின் வருமான ஆதாரங்கள் மட்டுமே இதில் அடங்கும். தெளிவின்மையைத் தவிர்க்க, முந்தையது "பொது ரசீதுகள்" என்றும் பிந்தையது "பொது வருவாய்" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

ஒரு குறுகிய அர்த்தத்தில், "வருவாய் ஆதாரங்கள்" என்று விவரிக்கப்படும் அரசாங்கத்தின் வருமான ஆதாரங்கள் மட்டுமே இதில் அடங்கும். பரந்த அர்த்தத்தில், இது அரசாங்கத்தால் திரட்டப்பட்ட கடன்களையும் உள்ளடக்கியது.

பொது வருவாய் வகைப்பாடு. பொது வருவாயை இரண்டு வகையாக வகைப்படுத்தலாம்.

பொது வருவாய் ஆதாரங்கள்:

- வரி வருவாய்
- வரி அல்லாத வருவாய்

**MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – VI – INDIAN ECONOMY**

வரி என்பது பொதுச் செலவினங்களைச் சமாளிக்க குடிமக்கள் அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்த வேண்டிய கட்டாயமாகும். இது சட்டப்பூர்வமாக வரி செலுத்துவோர் மீது அரசாங்கத்தால் திணிக்கப்படுகிறது மற்றும் எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் வரி செலுத்துபவர் அரசாங்கத்திற்கு வரி செலுத்த மறுக்க முடியாது.

வரியின் சிறப்பியல்புகள்:

1. வரி என்பது அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்தப்படும் கட்டாயப் பணம். வரி விதிக்கப்பட்டவர்கள் வரி செலுத்த வேண்டும். வரி செலுத்த மறுப்பது தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும்.
2. ஒரு வரி செலுத்துவோர் மற்றும் பொது அதிகாரிகளுக்கு இடையே க்விட் ப்ரோ கோ இல்லை. இதன் பொருள் வரி செலுத்துபவர் வரி செலுத்துவதற்கு எதிராக எந்தவொரு குறிப்பிட்ட நன்மையையும் கோர முடியாது.
3. ஒவ்வொரு வரியும் வரி செலுத்துபவரின் சில தியாகங்களை உள்ளடக்கியது.
4. சட்டத்தை மீறியதற்காக அபராதம் அல்லது அபராதமாக வரி விதிக்கப்படுவதில்லை.

வரி வருவாய் ஆதாரங்களில் சில

- வருமான வரி
- நிறுவன வரி
- விற்பனை வரி
- கூடுதல் கட்டணம் மற்றும்
- செஸ்

வரி அல்லாத வருவாய்:

வரி அல்லாத பிற மூலங்களிலிருந்து அரசாங்கத்தால் பெறப்படும் வருவாய் வரி அல்லாத வருவாய் எனப்படும். வரி அல்லாத வருவாயின் ஆதாரங்கள்

கட்டணம்:

அரசாங்கத்திற்கான மற்றொரு முக்கியமான வருவாய் ஆதாரமாக கட்டணம் உள்ளது. குடிமக்களுக்கு ஒரு சேவையை வழங்குவதற்கு பொது அதிகாரிகளால் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. வரியைப் போலன்றி, கட்டணம் விஷயத்தில் எந்த நிர்ப்பந்தமும் இல்லை. அரசாங்கம் சில சேவைகளை வழங்குகிறது மற்றும் அவற்றிற்கு சில கட்டணங்களை வசூலிக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, பாஸ்போர்ட், ஓட்டுநர் உரிமம் போன்றவற்றை வழங்குவதற்கு கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – VI – INDIAN ECONOMY

அபராதம்:

அபராதம் என்பது சட்டத்தை மீறியதற்காக ஒரு நபருக்கு விதிக்கப்படும் தண்டனையாகும். எடுத்துக்காட்டாக, போக்குவரத்து விதிகளை மீறுதல், குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குப் பிறகு வருமான வரி செலுத்துதல் போன்றவை.

பொது நிறுவனங்களின் வருவாய்:

பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் உபரி மூலம் அரசுக்கு வருவாய் கிடைக்கிறது. சில பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் நல்ல லாபம் ஈட்டுகின்றன. அரசு பெறும் லாபம் அல்லது ஈவுத்தொகை பொதுச் செலவினங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படலாம்.

மேம்பட்ட வரி விதிப்பின் சிறப்பு மதிப்பீடு:

இது சில அரசாங்க நடவடிக்கைகள் அல்லது பொதுத் திட்டங்களின் பயனாளிகளாக இருக்கும் சமூகத்தின் சில உறுப்பினர்களுக்கு விதிக்கப்படும் ஒரு வகையான சிறப்புக் கட்டணமாகும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு பொது பூங்கா அல்லது சாலையின் கட்டுமானம் காரணமாக, அந்த பகுதியில் உள்ள மக்கள் தங்கள் சொத்து அல்லது நிலத்தின் மதிப்பில் மதிப்பை அனுபவிக்கலாம்.

பரிசுகள், மானியங்கள் மற்றும் உதவிகள்:

ஒரு அரசாங்கத்திலிருந்து மற்றொரு அரசாங்கத்திற்கு மானியம் என்பது நவீன நாட்களில் வருவாய்க்கான முக்கிய ஆதாரமாகும். மையத்தில் உள்ள அரசு மாநில அரசுகளுக்கு மானியங்களை வழங்குகிறது மற்றும் மாநில அரசுகள் உள்ளூர் அரசாங்கத்திற்கு தங்கள் பணிகளைச் செய்ய மானியங்களை வழங்குகிறது.

வெளிநாடுகளில் இருந்து வரும் மானியங்கள் வெளிநாட்டு உதவி எனப்படும். வளரும் நாடுகள் ராணுவ உதவி, உணவு உதவி, தொழில்நுட்ப உதவி போன்றவற்றை மற்ற நாடுகளிடமிருந்து பெறுகின்றன.

இறையறு சொத்து (Escheats):

சட்டப்பூர்வ வாரிசுகள் அல்லது ஆவணப்படுத்தப்பட்ட உயில் இல்லாமல் இறக்கும் நபர்களின் சொத்துக்கான அரசின் உரிமைகோரலை இது குறிக்கிறது.

பொதுக் கடன் 18 மற்றும் 19 ஆம் நூற்றாண்டுகளில், அரசின் பங்கு குறைந்தபட்சமாக இருந்தது. ஆனால் 20 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து மாநிலத்தின் Responsibility களில் மிகப்பெரிய அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே, நாட்டிற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் தனிநபர்கள் மற்றும் நிறுவனங்களிடமிருந்து கடன் வாங்குவதன் மூலம் பாரம்பரிய வருவாய் ஆதாரங்களை அரசு கூடுதலாக வழங்க வேண்டும். அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கு நிதியளிப்பதற்காக வளர்ந்த நாடுகளில்

கடன் வாங்கும் அளவு அதிகமாக உள்ளது. கடன் சுமை ஒரு பெரிய பிரச்சனை மற்றும் பெரும்பாலான நாடுகள் கடன் வலையில் உள்ளன.

"கடன் என்பது கருவூலத்தின் வாக்குறுதிகளின் வடிவமாகும், இந்த வாக்குறுதிகளை வைத்திருப்பவர்களுக்கு அசல் தொகை மற்றும் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் அசல் மீதான வட்டி. நடப்புப் பற்றாக்குறைக்கு நிதியளிப்பதற்காக கடன் வாங்குதல் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

பொதுக் கடனின் வகைகள்:

உள்நாட்டு பொதுக் கடன்:

உள்நாட்டு பொதுக் கடன் என்பது குடிமக்களிடமிருந்து அல்லது நாட்டிற்குள் உள்ள பல்வேறு நிறுவனங்களிடமிருந்து அரசாங்கத்தால் எடுக்கப்பட்ட கடனாகும். உள் பொதுக் கடன் என்பது செல்வத்தின் பரிமாற்றத்தை மட்டுமே உள்ளடக்கியது. உள் பொதுக் கடனின் முக்கிய ஆதாரங்கள் பின்வருமாறு:

- அரசாங்கப் பத்திரங்கள் மற்றும் பத்திரங்களை வாங்கும் தனிநபர்கள்;
- தனியார் மற்றும் பொது வங்கிகள், அரசாங்கத்திடம் இருந்து பத்திரங்களை வாங்குகின்றன.
- யுடிஐ, எல்ஐசி, ஜிஐசி போன்ற நிதியல்லாத நிறுவனங்கள் அரசுப் பத்திரங்களையும் வாங்குகின்றன.
- மத்திய வங்கி பண விநியோக வடிவில் அரசாங்கத்திற்கு கடன் கொடுக்க முடியும். அரசாங்கத்தின் செலவினங்களைச் சந்திக்க மத்திய வங்கியும் பணத்தை வழங்க முடியும்.

வெளிநாட்டு பொதுக் கடன்:

வெளிநாட்டிலோ அல்லது சர்வதேச நிறுவனத்திலோ கடன் வாங்கினால் அது வெளி பொதுக் கடன் எனப்படும். வெளிநாட்டு பொதுக் கடனின் முக்கிய ஆதாரங்கள் IMF, உலக வங்கி, IDA மற்றும் ADB போன்றவை. பிற நாடுகள் மற்றும் அரசாங்கங்களின் கடன்.

பொதுக் கடன் அதிகரிப்பதற்கான காரணங்கள்:

பொதுக் கடனின் மகத்தான வளர்ச்சிக்கான காரணங்களை பின்வரும் துணைத் தலைப்புகளின் கீழ் ஆய்வு செய்யலாம்:

போர் தயாரிப்பு:

அரசாங்கங்கள் கடன்களைச் சமத்துவதற்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாக போர் தொடுத்துள்ளது. நவீன காலங்களில், போருக்கான தயாரிப்பு மற்றும் அணுசக்தி

பாதுகாப்பு திட்டங்கள் அரசாங்கத்தின் வருவாயில் பெரும் பங்கை எடுத்துக்கொள்வதால் அது கடனைச் சுமத்துகிறது.

சமூகக் கடமைகள்:

நவீன மாநிலங்கள் 'நலன்புரி மாநிலங்கள்' என்று கருதப்படுகின்றன, மேலும் அவை நாட்டின் குடிமக்களுக்கு குறைந்தபட்ச வாழ்க்கைத் தேவைகளை வழங்குவதோடு மட்டுமல்லாமல், பொது சுகாதாரம், சுகாதாரம், கல்வி, காப்பீடு, போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் தொடர்பு போன்ற பல சமூகக் கடமைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இவற்றுக்கு நிதியுதவி செய்ய, மாநிலம் பெரும் பொதுக் கடனைச் சுமத்த வேண்டியுள்ளது.

பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் பற்றாக்குறை:

நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக அரசு பல திட்டங்களை செயல்படுத்த வேண்டும். ரயில்வே, மின் திட்டங்கள், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், கனரகத் தொழில்கள் போன்றவற்றின் கட்டுமானம், பொதுக் கடன் வடிவில் வளங்களைத் திரட்டுவதன் மூலம் மட்டுமே சிந்திக்க முடியும். அதிக பொதுச் செலவு காரணமாக, அரசாங்கங்கள் எப்போதும் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை எதிர்கொள்கின்றன. இத்தகைய பற்றாக்குறைகள் கடன்கள் மூலம் மட்டுமே நிதியளிக்கப்பட வேண்டும்.

வேலைவாய்ப்பு:

நவீன காலத்தின் பெரும்பாலான அரசாங்கங்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை எதிர்கொள்கின்றன, பெரும் பொதுச் செலவினங்களைச் செய்வதன் மூலம் இதைத் தீர்ப்பது கடமையாகிவிட்டது. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தீர்க்கவும், மந்தநிலையை எதிர்த்துப் போராடவும், அரசாங்கம் பெரும் செலவுகளைச் செய்ய வேண்டும். இதற்காக மாநிலங்கள் பொதுக் கடனை நாட வேண்டும்.

பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல்:

பொதுக் கடனை உயர்த்தி, விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்கும் வகையில், அரசு அதிகப்படியான பணத்தை புழக்கத்தில் இருந்து திரும்பப் பெறலாம்.

மனச்சோர்வை எதிர்த்துப் போராடுதல்:

மந்தநிலையின் போது, தனியார் முதலீடு குறைவாக உள்ளது. உள் மற்றும் வெளி மூலங்களிலிருந்து கடன் வாங்குவதன் மூலம் அரசாங்கம் ஈடுசெய்யும் பொதுச் செலவினங்களைப் பயன்படுத்துகிறது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – VI – INDIAN ECONOMY

பொதுக் கடனை மீட்பதற்கான முறைகள்:

பொதுக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும் செயல்முறை மீட்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது. அரசு பத்திரங்களை பொதுமக்களுக்கு விற்கிறது மற்றும் முதிர்வு நேரத்தில், பாதுகாப்பை வைத்திருப்பவர் அதை அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கிறார். கடனைத் திரும்பப் பெற பின்வரும் முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

முழுகும் நிதி:

இந்த முறையின் கீழ், அரசாங்கம் "முழுகுதல் நிதி" எனப்படும் ஒரு தனி நிதியை நிறுவுகிறது. இந்த நிதிக்கு அரசாங்கம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை வரவு வைக்கிறது. கடன் முதிர்ச்சியடையும் நேரத்தில், அசல் தொகையை வட்டியுடன் சேர்த்து செலுத்த போதுமான தொகையை நிதி திரட்டுகிறது. இந்த முறை முதலில் இங்கிலாந்தில் வால்போல் என்பவரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

மாற்றம்:

கடன்களை மாற்றுவது பொதுக் கடனை மீட்பதற்கான மற்றொரு முறையாகும். அதாவது பழைய கடன் புதிய கடனாக மாற்றப்படுகிறது. இந்த முறையின் கீழ் அதிக வட்டி பொதுக் கடன் குறைந்த வட்டி பொதுக் கடனாக மாற்றப்படுகிறது. கடன் மாற்றம் உண்மையில் கடன் சுமையை தளர்த்துகிறது என்று டால்டன் உணர்ந்தார்.

பட்ஜெட் உபரி:

அரசு உபரி பட்ஜெட்டை தாக்கல் செய்யும் போது, அதை கடனை திருப்பி செலுத்த பயன்படுத்தலாம். பொது வருவாய் பொதுச் செலவை விட அதிகமாகும் போது உபரி ஏற்படுகிறது. இருப்பினும், இந்த முறை அரிதாகவே சாத்தியமாகும்.

டெர்மினல் வருடாந்திரம்:

இந்த முறையில், அரசு பொதுக் கடனை டெர்மினல் ஆன்யூட்டியின் அடிப்படையில் சமமான வருடாந்திர தவணைகளில் செலுத்துகிறது. பொதுக் கடனை அடைக்க இதுவே எளிதான வழி.

நிராகரிப்பு:

கடனைச் செலுத்தும் சுமையிலிருந்து அரசாங்கம் விடுபட இது எளிதான வழியாகும். இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில், கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான தனது கடமையை அரசாங்கம் அங்கீகரிக்கவில்லை. அது நிச்சயமாக கடனை அடைப்பதில்லை ஆனால் அதை அழித்துவிடும். இருப்பினும், சாதாரண வழக்கில் அரசு அவ்வாறு செய்வதில்லை; செய்தால் அது நம்பகத்தன்மையை இழந்துவிடும்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – VI – INDIAN ECONOMY

வட்டி விகிதத்தில் குறைப்பு:

நிதி நெருக்கடியின் போது வட்டி விகிதத்தை கட்டாயமாகக் குறைப்பது கடன் மீட்பின் மற்றொரு முறையாகும்.

மூலதன வரி:

ஒரு தனிநபர் அல்லது நிறுவனத்திற்கு சொந்தமான மூலதன சொத்துக்கள் மீது அரசாங்கம் லெவியை விதிக்கும் போது, அது மூலதன வரி எனப்படும். முற்போக்கான அளவில் குறைந்தபட்ச வரம்பிற்கு மேல் உள்ள மூலதன சொத்துக்களுக்கு இந்த வரி விதிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு சேகரிக்கப்படும் நிதியானது போர்க்கால கடன் கடமைகளை செலுத்துவதற்கு அரசாங்கத்தால் பயன்படுத்தப்படலாம். கடன் திருப்பிச் செலுத்துவதில் இது மிகவும் சர்ச்சைக்குரிய முறையாகும்.

பட்ஜெட்:

'பட்ஜெட்' என்ற வார்த்தையானது, 'ஒரு சிறிய தோல் பை' என்பதைக் குறிக்கும் "Bougett" என்ற பிரெஞ்சு வார்த்தையிலிருந்து தோன்றியதாகக் கூறப்படுகிறது. வரவுசெலவுத்திட்டமானது, வரவிருக்கும் நிதியாண்டிற்கான அரசாங்கத்தின் மதிப்பிடப்பட்ட வருமானம் மற்றும் செலவினங்களைக் காட்டும் வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கையாகும். .

"பட்ஜெட் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தின் நிதி ஏற்பாடுகளை குறிக்கிறது, அவை ஒப்புதலுக்காக சட்டமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வழக்கமான உட்பொருளுடன் யூனியன் பட்ஜெட் மற்றும் மாநில பட்ஜெட் இந்தியா ஒரு கூட்டாட்சி பொருளாதாரம், எனவே பொது பட்ஜெட் அரசாங்கத்தின் இரண்டு அடுக்குகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி, மத்திய அரசு ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை, அதாவது, 112வது பிரிவின் கீழ் மத்திய பட்ஜெட்டை நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும், மேலும் ஒவ்வொரு மாநில அரசும் சட்டப் பேரவையில் 202வது பிரிவின் கீழ் மாநிலத்திற்காக சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

பட்ஜெட் வகைகள்:

வருவாய் மற்றும் மூலதன பட்ஜெட்:

வருவாய்க் கணக்கு மற்றும் பிற கணக்குகளுக்கான செலவினங்களின் அடிப்படையில், ஒரு பட்ஜெட் இரண்டு வழிகளில் சமர்ப்பிக்கப்படலாம்:

வருவாய் பட்ஜெட்: இது வருவாய் ரசீதுகள் மற்றும் வருவாய் செலவினங்களைக் கொண்டுள்ளது. மேலும், வருவாய் ரசீதுகளை வரி வருவாய் மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய் என வகைப்படுத்தலாம். வருவாய் செலவினங்களை திட்ட வருவாய் செலவு மற்றும் திட்டமில்லா வருவாய் செலவு என வகைப்படுத்தலாம்.

மூலதன பட்ஜெட்: இது மூலதன வரவுகள் மற்றும் மூலதனச் செலவினங்களைக் கொண்டுள்ளது. இந்த வழக்கில், மூலதன ரசீதுகளின் முக்கிய ஆதாரங்கள் கடன்கள், முன்பணங்கள் போன்றவை. மறுபுறம் மூலதனச் செலவுகளை திட்ட மூலதனச் செலவு மற்றும் திட்டமில்லாத மூலதனச் செலவு என வகைப்படுத்தலாம்.

துணை பட்ஜெட்: போர் அவசர காலங்கள் மற்றும் சுனாமி, வெள்ளம் போன்ற இயற்கை பேரிடர்களின் போது, பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்ட செலவினங்கள் எப்போதும் போதுமானதாக இருக்காது. இந்தச் சூழ்நிலையில், இந்த எதிர்பாராத நிகழ்வுகளைச் சமாளிக்க அரசாங்கத்தால் கூடுதல் பட்ஜெட் தாக்கல் செய்யப்படலாம்.

வாக்களிப்பு – கணக்கு: இந்திய அரசியலமைப்பின் 116 வது பிரிவின் கீழ், பட்ஜெட் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில் சமர்ப்பிக்கப்படலாம். காரணம் இயற்கையில் அரசியல் இருக்கலாம். தற்போதுள்ள அரசாங்கம் அந்த ஆண்டிற்கு தொடரலாம் அல்லது தொடராமல் போகலாம், தேர்தல் வரவிருப்பதால், அரசாங்கம் ‘முடக்கு பட்ஜெட்’ போடுகிறது. இது ‘ஓட் ஆன் அக்கவுண்ட் பட்ஜெட்’ என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

கணக்கு வரவு செலவுத் திட்டம் மீதான வாக்கெடுப்பு என்பது ஒரு சிறப்பு ஏற்பாட்டாகும், இதன் மூலம் பட்ஜெட் இறுதியாக பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்படும் வரை தேவையான பொருட்களுக்கான செலவினங்களைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் பாராளுமன்றத்தின் அனுமதியைப் பெறுகிறது.

பட்ஜெட் இறுதியாக அங்கீகரிக்கப்படும் வரை தேவையான செலவினங்களைச் சந்திப்பதற்காக, இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த நிதியத்தில் இருந்து பணத்தை திரும்பப் பெறுவதற்கு நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் சட்டப்பூர்வ அனுமதி வாக்கெடுப்பு – கணக்கு பட்ஜெட் என அறியப்படுகிறது. இந்த வகை பட்ஜெட் பொதுவாக இரண்டு மாதங்களுக்கு மேல் அனுமதிக்கப்படவில்லை.

ஜீரோ பேஸ் பட்ஜெட்: இந்திய அரசு 1987–88 இல் ஜீரோ—பேஸ்—பட்ஜெட்டிங்கை (ZBB முதலில்) வழங்கியது. இது ஒரு புதிய பொருளாகக் கருதி, அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டத்தில் செலவினங்களின் புதிய மதிப்பீட்டை உள்ளடக்கியது. பட்ஜெட் ரசீதுகள் பட்ஜெட் செலவினங்களை வழங்க மறுஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது

- வருவாய் ரசீதுகள்
- வருவாய் செலவு
- மூலதன செலவு
- மூலதன ரசீதுகள்

பட்ஜெட்டின் கூறுகள்:

- கடன்களை திரும்பப் பெறுதல்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – VI – INDIAN ECONOMY

- கடன் வாங்குதல் மற்றும் பிற பொறுப்புகள்
- முதலீடு விலக்கு
- வரி அல்லாத ரசீதுகள்
- வரி ரசீதுகள்
- திட்டச் செலவு
- திட்டமில்லாத செலவு

இந்த திட்டத்திற்காக ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டுள்ள சமூக—பொருளாதார நோக்கங்களின் வெளிச்சத்திலும், சமூகத்தின் முன்னுரிமைகளின் பார்வையிலும் ஒரு முழுமையும்.

செயல்திறன் பட்ஜெட்: எந்தவொரு செயல்பாட்டின் முடிவையும் எந்தவொரு பட்ஜெட்டின் அடிப்படையாக எடுத்துக் கொண்டால், அத்தகைய பட்ஜெட் 'செயல்திறன் பட்ஜெட்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. உலகில் முதல் முறையாக, செயல்திறன் பட்ஜெட் அமெரிக்காவில் தயாரிக்கப்பட்டது. சர் ஹூப்பரின் கீழ் 1949 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையம் அமைக்கப்பட்டது. இந்த கமிஷன் அமெரிக்காவில் ஒரு 'செயல்திறன் பட்ஜெட்' செய்ய பரிந்துரைத்தது. செயல்திறன் பட்ஜெட்டில், மக்கள் நலனுக்காக 'என்ன செய்தார்கள்', 'எவ்வளவு செய்தார்கள்' என்பதைச் சொல்ல வேண்டியது அரசின் கட்டாயம். இந்தியாவில், செயல்திறன் பட்ஜெட் 'விளைவு பட்ஜெட்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

சமச்சீர் பட்ஜெட் VS சமநிலையற்ற பட்ஜெட்:

சமச்சீர் பட்ஜெட்:

சமச்சீர் வரவுசெலவுத்திட்டம் என்பது ஒரு சூழ்நிலையில், வருடத்தில் அரசாங்கத்தின் மதிப்பிடப்பட்ட வருவாய் அதன் எதிர்பார்க்கப்பட்ட செலவினத்திற்கு சமமாக இருக்கும்.

உபரி பட்ஜெட்:

வருடத்தின் மதிப்பிடப்பட்ட வருவாய்கள் எதிர்பார்த்த செலவினங்களை விட அதிகமாக இருக்கும் போது பட்ஜெட் உபரி பட்ஜெட் ஆகும். பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டில் எதிர்பார்க்கப்படும் வருவாயை விட மதிப்பிடப்பட்ட அரசாங்க செலவினம் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் ஆகும்.

பாராளுமன்றத்தில், பட்ஜெட் ஆறு நிலைகளில் செல்கிறது:

- பட்ஜெட் தாக்கல்.
- பொது விவாதம்.
- துறைசார் குழுக்களின் ஆய்வு.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – VI – INDIAN ECONOMY

- மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகள் மீதான வாக்களிப்பு.
- ஒதுக்கீட்டு மசோதாவை நிறைவேற்றுதல்.
- நிதி மசோதாவை நிறைவேற்றுதல்.

நிதியமைச்சகத்திலுள்ள பொருளாதார விவகாரங்கள் துறையின் பட்ஜெட் பிரிவு, பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்கும் பொறுப்பாகும்.

2017 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்கள்:

பட்ஜெட் விளக்கக்காட்சியை பிப்ரவரி 1-ம் தேதிக்கு முன்னேற்றம் (முன்னர் பிப்ரவரி கடைசி வேலை நாளில் வழங்கப்பட்டது), ரயில்வே பட்ஜெட்டை பொது பட்ஜெட்டுடன் இணைத்தல்.

வருவாய் பட்ஜெட் — இது வருவாய் செலவு மற்றும் வருவாய் வரவுகளைக் கொண்டுள்ளது.

வருவாய் ரசீதுகள் என்பது அரசாங்கத்தின் சொத்துக்கள் மற்றும் பொறுப்புகளில் நேரடியான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாத ரசீதுகள் ஆகும். வரி (கலால் வரி, வருமான வரி போன்றவை) மற்றும் வரி அல்லாத ஆதாரங்கள் (ஈவுத்தொகை வருமானம், இலாபங்கள் மற்றும் வட்டி ரசீதுகள் போன்றவை) மூலம் அரசாங்கத்தால் ஈட்டப்படும் பணத்தைக் கொண்டுள்ளது.

வருவாய் செலவினம் என்பது அரசாங்கத்தின் சொத்துக்கள் அல்லது பொறுப்புகளை பாதிக்காத செலவு ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக, இதில் சம்பளம், வட்டி செலுத்துதல், ஓய்வூதியம் மற்றும் நிர்வாகச் செலவுகள் ஆகியவை அடங்கும்.

மூலதன வரவுசெலவு — இது மூலதன வரவுகள் மற்றும் மூலதன செலவினங்களை உள்ளடக்கியது.

மூலதன ரசீதுகள் சொத்துக்கள் குறைவதற்கு அல்லது அரசாங்கத்தின் பொறுப்புகள் அதிகரிப்பதற்கு வழிவகுக்கும் ரசீதுகளைக் குறிக்கிறது. இது பின்வருவனவற்றைக் கொண்டுள்ளது: (i) பொது நிறுவனங்களின் பங்குகள் போன்ற சொத்துக்களை விற்பதன் மூலம் (அல்லது பங்கு விலக்கல்) சம்பாதித்த பணம், மற்றும் (ii) மாநிலங்களால் கடன் வாங்குதல் அல்லது கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துதல் போன்ற வடிவங்களில் பெறப்பட்ட பணம்.

சொத்துக்களை உருவாக்க அல்லது பொறுப்புகளைக் குறைக்க மூலதனச் செலவு பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது பின்வருவனவற்றைக் கொண்டுள்ளது: (i) சாலைகள் மற்றும் மருத்துவமனைகள் போன்ற சொத்துக்களை உருவாக்குவதில் அரசாங்கத்தின் நீண்டகால முதலீடுகள், மற்றும் (ii) மாநிலங்களுக்கு கடன்கள் அல்லது அதன் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும் வடிவத்தில் அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படும் பணம்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – VI – INDIAN ECONOMY

மற்ற வகை பட்ஜெட்டுகள்:

பூஜ்ஜிய அடிப்படையிலான வரவு செலவுத் திட்டம்: பூஜ்ஜிய அடிப்படையிலான பட்ஜெட் என்பது பட்ஜெட்டின் ஒரு முறையாகும், இதில் ஒவ்வொரு பட்ஜெட்டும் ஒவ்வொரு முறையும் அனைத்து செலவுகளும் மதிப்பிடப்படும் மற்றும் ஒவ்வொரு புதிய காலத்திற்கும் செலவுகள் நியாயப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

ஜீரோ பட்ஜெட் பூஜ்ஜியத்தில் இருந்து தொடங்குகிறது மற்றும் அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு செயல்பாடும் அதன் தேவைகள் மற்றும் செலவுக்காக பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது. பின்னர் தேவைகளின் அடிப்படையில் பட்ஜெட் தயாரிக்கப்படுகிறது

விளைவு வரவு செலவுத் திட்டம்: ஒவ்வொரு அமைச்சகம் மற்றும் துறையின் முன்னேற்றம் மற்றும் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சகம் அதன் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் என்ன செய்திருக்கிறது என்பதை முடிவு பட்ஜெட் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. இது அனைத்து அரசாங்க திட்டங்களின் வளர்ச்சி விளைவுகளை அளவிடுகிறது. இது முதன்முதலில் 2005 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

பாலின பட்ஜெட்: பாலின—பட்ஜெட் என்பது "பட்ஜெட்களின் பாலின அடிப்படையிலான மதிப்பீடு, பட்ஜெட் செயல்முறையின் அனைத்து மட்டங்களிலும் பாலின முன்னோக்கை உள்ளடக்கியது மற்றும் பாலின சமத்துவத்தை மேம்படுத்துவதற்காக வருவாய்கள் மற்றும் செலவினங்களை மறுசீரமைத்தல்" என வரையறுக்கப்படுகிறது. இது உண்மையில் பாலின சமத்துவத்திற்கான பட்ஜெட் ஆகும்.

பாலின பட்ஜெட் மூலம், பெண்களுக்கான மேம்பாடு, நலன், அதிகாரமளிக்கும் திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்களுக்கு செலவிடப்படும் தொகையை அரசாங்கம் அறிவிக்கிறது.

இந்தியாவில் பட்ஜெட் மீதான நாடாளுமன்றக் கட்டுப்பாடு, அரசாங்கக் கணக்குகள் மூன்று பகுதிகளாகப் பராமரிக்கப்படுகின்றன:

- ஒருங்கிணைந்த நிதி
- தற்செயல் நிதி
- பொது கணக்குகள்

பாராளுமன்றத்தில் இரண்டு குழுக்களும் உள்ளன, அதாவது,

- பொதுக் கணக்குக் குழு,
- மதிப்பீடுகள் குழு.

இந்தக் குழுக்கள் செலவினங்களை தொடர்ந்து கண்காணித்து வருவதால், எந்த அமைச்சகமும் அல்லது துறையும் தனக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட தொகையை மீறுவதில்லை.

பட்ஜெட் பற்றாக்குறைகள்:

பட்ஜெட் பற்றாக்குறை என்பது பட்ஜெட் செலவினங்களை விட பட்ஜெட் வரவுகள் குறைவாக இருக்கும் சூழ்நிலை. இந்த நிலை இந்திய அரசின் வரவுசெலவுத் திட்டத்திற்கான அரசாங்க பற்றாக்குறை குறிப்பு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, பட்ஜெட் பற்றாக்குறை உள்ளது

நான்கு முக்கிய வகைகள்:

- வருவாய் பற்றாக்குறை
- பட்ஜெட் பற்றாக்குறை
- நிதிப் பற்றாக்குறை, மற்றும்
- முதன்மை பற்றாக்குறை

வருவாய் பற்றாக்குறை:

இது வருவாய் வரவுகளை விட அரசின் வருவாய் செலவினத்தின் அதிகப்படியான அளவைக் குறிக்கிறது. இது மூலதன ரசீதுகள் மற்றும் மூலதன செலவினங்களைக் கருத்தில் கொள்ளாது. வருவாய் பற்றாக்குறை என்பது, அன்றாடச் செயல்பாடுகளை நடத்துவதற்கு அரசு தன் சக்திக்கு அப்பாற்பட்டு வாழ்கிறது என்பதைக் குறிக்கிறது.

வருவாய் பற்றாக்குறை (RD) = மொத்த வருவாய் செலவு (RE) – மொத்த வருவாய் வரவுகள் (RR),

பட்ஜெட் பற்றாக்குறை:

பட்ஜெட் பற்றாக்குறை என்பது மொத்த வரவுகள் மற்றும் மொத்த செலவினங்களுக்கு இடையே உள்ள வித்தியாசம் (வருவாய் மற்றும் மூலதனம் இரண்டும்) பட்ஜெட் பற்றாக்குறை = மொத்த செலவு – மொத்த வருவாய்

நிதிப் பற்றாக்குறை:

நிதிப் பற்றாக்குறை (FD) = பட்ஜெட் பற்றாக்குறை + அரசாங்கத்தின் சந்தைக் கடன்கள் மற்றும் பொறுப்புகள்

முதன்மை பற்றாக்குறை:

முதன்மைப் பற்றாக்குறை என்பது நிதிப் பற்றாக்குறையிலிருந்து வட்டி செலுத்துதலுக்குச் சமம். இது அரசாங்கத்தின் உண்மையான சுமையைக் காட்டுகிறது

மற்றும் கடந்த காலத்தில் வாங்கிய கடன்களுக்கான வட்டிச் சமை இதில் இல்லை. எனவே, முதன்மைப் பற்றாக்குறையானது அரசாங்கத்தின் வட்டிக் கொடுப்பனவுகளைத் தவிர்த்து கடன் வாங்கும் தேவையை பிரதிபலிக்கிறது.

FRBM சட்டம்:

நிதிப் பொறுப்பு மற்றும் பட்ஜெட் மேலாண்மைச் சட்டம், 2003 (FRBMA) என்பது இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் நிதி ஒழுக்கத்தை நிறுவனமயமாக்குதல், இந்தியாவின் நிதிப் பற்றாக்குறையைக் குறைத்தல், மேக்ரோ பொருளாதார மேலாண்மை மற்றும் பொது நிதிகளின் ஒட்டுமொத்த நிர்வாகத்தை சீரான பட்ஜெட்டை நோக்கி நகர்த்துவதற்கான ஒரு சட்டமாகும்.

நோக்கங்கள்:

- நிதிப் பற்றாக்குறை மற்றும் வருவாய்ப் பற்றாக்குறையைக் குறைத்தல்;
- எதிர்கால தலைமுறையினரின் கடன் சமையை குறைப்பதன் மூலம் நிதி நிர்வாகத்தில் தலைமுறைகளுக்கு இடையேயான சமத்துவத்தை அடைய;
- நீண்ட கால மேக்ரோ பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மையை அடைதல்;
- நிதி மற்றும் பணவியல் கொள்கைகளுக்கு இடையே சிறந்த ஒருங்கிணைப்பு;
- அரசாங்கத்தின் நிதி நடவடிக்கைகளில் வெளிப்படைத்தன்மை.

FRBM சட்டம், 2003 இன் முக்கிய விதிகள்:

- FRBM விதியானது 2008–09க்குள் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் நிதிப் பற்றாக்குறையை 3% ஆகக் குறைக்க இலக்கு நிர்ணயித்தது. மத்திய அரசு ஆண்டுக்கு மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 0.3% என்ற வருடாந்திர குறைப்பு இலக்குடன் இது உணரப்படும்.
- வருவாய் பற்றாக்குறையானது 2008–09 க்குள் முழுமையாக நீக்கப்பட்டு ஆண்டுக்கு மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 0.5% குறைக்கப்பட வேண்டும்.

பொதுக் கடன் குறைப்பு:

- 2008–09 ஆம் ஆண்டிற்குள் வருவாய்ப் பற்றாக்குறையை நீக்கும் வகையில், நிதிப் பற்றாக்குறை மற்றும் வருவாய்ப் பற்றாக்குறையைக் குறைக்க அரசாங்கம் உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.
- நிதிப் பற்றாக்குறை மற்றும் வருவாய்ப் பற்றாக்குறை, தற்செயலான பொறுப்புகள் மற்றும் மொத்தப் பொறுப்புகள் ஆகியவற்றைக் குறைப்பதற்கான வருடாந்திர இலக்குகளை நிர்ணயம் செய்வதை இது கட்டாயமாக்கியது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – VI – INDIAN ECONOMY

- தற்காலிக முன்பணங்களைத் தவிர்த்து ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து கடன் வாங்குவதை அரசாங்கம் நிறுத்தும்.
- 2006க்குப் பிறகு மத்திய அரசுப் பத்திரங்களின் முதன்மை வெளியீடுகளுக்கு ரிசர்வ் வங்கி சந்தா செலுத்தவில்லை.
- வருவாய்ப் பற்றாக்குறை மற்றும் நிதிப் பற்றாக்குறை ஆகியவை தேசிய பாதுகாப்பு, பேரிடர் மற்றும் மத்திய அரசால் குறிப்பிடப்படும் பிற விதிவிலக்கான காரணங்களின் அடிப்படையில் மட்டுமே விதிகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இலக்குகளை விட அதிகமாக இருக்கலாம்.
- **FRBM சட்டத்திற்கான திருத்தங்கள்:** நிதிப் பொறுப்பு மற்றும் பட்ஜெட் மேலாண்மைச் சட்டம், 2003, 2012 இல் திருத்தப்பட்டது, இது மத்திய அரசை நாடாளுமன்றத்தின் அவைகள், மேக்ரோ-எகனாமிக் கட்டமைப்பின் அறிக்கை, நடுத்தர கால நிதிக் கொள்கை அறிக்கை மற்றும் நிதிக் கொள்கையுடன் மூலோபாயத்துடன் சேர்த்து வைக்க வேண்டும் என்று ஆணையிட்டது. வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகள்.
- FRBM சட்டத்தை மதிப்பாய்வு செய்வதற்காக 2016 இல் அமைக்கப்பட்ட என்.கே. சிங் குழு, மார்ச் 31, 2020 வரையிலான ஆண்டுகளில் GDP-யில் 3% நிதிப் பற்றாக்குறையை இலக்காகக் கொள்ள வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தது, பின்னர் 2020 இல் 2.8% ஆக குறைக்கப்பட்டது. -21 மற்றும் 2023க்குள் 2.5%.